

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főnt 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetői pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden kedden.)

Előfizetési feltételek:

Egész évre	6	frt	—	kr.
Félévre	3	„	—	„
Negyedévre	1	„	50	„
Néptanítóknak és körjegyzőknek egész évre	4	„	—	„

A hirdetői díjak, a hirdetői rovat élén látható díjszabályzat szerint számítatnak

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

Segítsünk magunkon.

— A tőke-kamatadó kérdéséhez —

Ha figyelemmel kísérjük megadóztatási törvényeinket, tapasztalunk kell, hogy egy idő óta a nép nem csak az adók felemelésével, de különösen újabb és újabb adókkal róvatik meg, s ezen törvényeink oly feldozottak, miszerint ha valaki csak egy adónemet alaposan áttanulmányozni akar, 1868 évtől kezdve, minden évből elő kell venni egy újabb póttörvényt, mely egyszer az egyik szakaszt hatályon kívül helyezi, mások azt újból életbe lépteti; egyszóval adótörvényeink a legrendezettlenebbek, ugyszólván egy labirintot képeznek, melynek belsejébe nyomulni igen felfő, mert nem tudjuk miként bontakozunk ki belőle. S ez az oka annak, hogy ezen törvényeket igen kevesen teszik tanulmányuk tárgyává még a honatyák közül is, mi kitűnik az ugynevezett „általános jövedelmi póttadó” behozatalából, mely előttök csak 3½%-osnak látszott, holott ha az alaptételeket kiszámítják, meghaladja a 15%-it.

Ebből következtethetjük azt, hogy a tömkeleg láttára igen sokan észre sem veszik, vagy legalább csekélységnek látják az egyenes adók folytonos emelkedése mellett az indirekt adók szaporodását, minők az ujonczozási, katonatartási, betegápolási sat. költségek. Igen, észre sem veszik, mert ezek községi póttadó czimen vettettek ki az egyes adózókra, s ilyenkor csak a községi adminisztráció ellen panaszkodnak, pedig azok az állam által a községek nyakára rótt állami adók. S mit szólunk még a községi bíraskodási, kézbesítési, adóbehajtási sat. sat. illetékekről, melyek évi kiadás egy nagyobb községnél évenként ezeket ró az uly is tulterhelt adózók nyakára?

De mindezek nem képezik mai felszólalásunk tárgyát, alkalmilag azonban foglalkozni fogunk velök, hogy a község ösmerje meg saját ügyeit közelebből. — Most csak egy oly visszas eljárást akarunk szelöztetni, mely rá mutat halmozva alkotott pénzügyi törvényeink ferdéségeire, mely ferdéségek ugyan mindenekelőtt az egyesek kárára és az állam javára aknáztatnak ki, de mivel az állam jóléte az egyesek jólétén alapszik, közvetve az állam bosszultatik meg általok.

Ilyen a tőkekamat adó kivétele és behajtása

körüli szabálytalan, hogy ne mondjuk pénzügyi szabályokkal megerősített törvénytelen eljárás. Ugyanis:

E visszasságok onnan erednek, hogy a kivétel alapjául a kincstári előadó sokszor igen alaptalan tételei fogadtatnak el kiindulási pontul. A kincstár, ugyanis egy tisztviselője által végig nézetvén évről-évre, a telekkönyvi iktató-könyvet, ez a jogczimek és valodi tényállás szorgos megvizsgálása nélkül készíti kivonatait s eszközli a megadóztatást.

Igy hogy egyes konkrét példákat hozunk föl: megesik, hogy egyes adózó soha sem létezett, vagy rég megszűnt tőke után adóztatik meg, a tőkekamat adóval; — megesik, hogyha egy jótálló biztosítja magát az ingadozó adóssal szemben, kiért jótállást vállalt, mint bármely kamattörvényt élvező rovatik meg ez adónemmel; megesik, hogy daczára a törvény által korlátozott 8%-os kamatnak, 20—25% kamatok után vettetik ki a t. k. adó; megesik még az is, hogy a kincstári előadó a tévesen bevallott általános jövedelmi póttadó alaphól levonandó állítólagos tartozások kamatait veszi föl irányadó alapul, s ezen megadóztatás aztán évről-évre előírásba tétetik, daczára a követelés kiegyenlítésének, daczára a megterhelt birtok elárvereltetésének, daczára annak, hogy nemcsak a kamatok vesztettek el, de maga a tőke is.

Pedig az adófelügyelőségek az egyes törvénytörvényes cselekményekről s így az árverésekről is értesítetnek, — mindazonáltal a követelések megszűntéről tudomást venni nem hajlandók s csak a fentebb érintett iktató-könyvi kijegyzésekhez ragaszkodnak.

Rettentő nagy a különbözet és károsodás, melyet ezek miatt egyesek szenvedni kénytelenek.

Ezekből kiindulva, hogy az adózó község a már úgy is nagyon felcsigázott adóztatási törvényeken kívül még törvénytelen adókkal is zaklatva ne legyen: czélszerű, sőt kívánatos volna, ha a megyék községei élvén csekély jogokkal, felírást intéznének az országgyűléshez az iránt, hogy utasítsák a m. kir. pénzügyminiszter oda: miszerint a tőke-kamat kivétel alapjául az adófelügyelőségek által csak oly követeléseket vétesen fel, melyek törvényesek, s hogy ez elérhető

legyen, a m. kir. igazságügyminiszter utasítsa a telekkönyvi hatóságokat arra, hogy minden bekebelezett követelést a jogczim kitüntetése mellett, végzésileg az adófelügyelőségek tudomására hozzanak, s viszont minden ily követelések kitörléséről, ha az akár magán utoni kérelem, akár bírói végzés kifolyása, az adófelügyelőségeket a követelés megszüntetéséről értesítsék. Végre, hogy az általános jövedelmi póttadó kivételéhez szükséges teher-vallomási ilyek kitöltésénél, alaptalan terhek be ne vallassanak, a követelő aláírása is bekívánandó.

Mint halljuk, e tárgyban csakugyan fog tétetni indítvány legközelebb Zemplénvármegye tavaszi közgyűlésén.

Ha már a tulhajtott, de törvénytörvényes adózások előtt meg is kell hajolnunk, de érdekünkben áll, sőt kötelességünk mindent megtenni, hogy legalább törvényen kívüli zaklatásoknak kitéve ne legyünk:

Segítsünk tehát magunkon.

Kretovics József.*

*) Tisztelt munkatársunknak ezen szakavatottan irt s egy nagy fontosságú és mindnyájunkat közelről érdeklő tárggyal foglalkozó felszólalását ajánljuk a megye-bizottsági tagok figyelmébe, kiknek erélyes fellépése utóvégre is segíthetne a feltüntetett s mindnyájunk zsebében annyira érdeklő bajon.

Közgazdaság.

A rozsdá.

Földművelőink bizonyára mind ismeik a rozsdát, mely az 1871. 1872. és 1873-ik évben hazánk legnagyobb részében pusztítólag lépett fel vetéseinken s mely ellen sok helyről azóta is minden évben, így a mult 1878-ik évben is hallatszottak panaszhangok. — Kik e betegséget közelebből tanulmányozták, bizonyára azon tapasztalatra jöttek, hogy általa legtöbbet szenved a buza és rozsa, míg az árpát és zabot már csak kisebb mértékben támadja meg. Rozsdával különben más növényen is találkozunk, így p. o. gyümölcsfáinknál s mindenütt azt tapasztaljuk, hogy az a leveleken tűnik

az ajándékokkákat fogadta szivesen, hanem édes-örömet is pislogott Olivér barátunkra s magában olyanformát is gondolhatott, hogy: beh derék lenne, ha ez a sugár termetű, csinosan kifodorított haju „friseur” ur kisasszony helyett, szobaleányt találna „fogónk”, — mondom: a szobaczcuztól tudomásul vette, hogy a kisasszony délután három óra tájban kikocsizik nagybácsijával.

— Brrr! csak az a morózus öreg ur otthon maradna a suton — sóhajtott magában Olivér ur. Ugy borsószik a hátam, valahányszor mérges szemével felém tekint.

De hát lett volna-e a világon olyan hyénaszem, mely szerelmesünket visszariaszsa, hogy a szép Elvirát sétakocsizásában ne kövesse?.. Olyan kemény tekintet nem termett ezen az innesső világon.

Csak egy volt a bökkenő. Hogy és miképpen fogja ideálját követni?..

— Futni fogok a kocszi után, futni, mig ki nem adom utolsó lehelletemet — zudult fel a szerelem izzó parázsától sajgó szívének egész költői áramlata. Hadd lássa, hadd tapasztalja, hadd bámulja, hogy mi mindenre képes egy forró szerető kebel. De ebben a szerelmes kebelben csakhamar felütötte fejét a büszkeség.

— Nem, nem lehet, — még gunyosoly találna ülni imádott ajakára, hogy kengyel-futó módjára üldözöm, s érzem, hogy azt ki nem állnám. Igen, igen, más módot kell találnom. De mit?.. kiáltott fel kétségbeesetten s a nehéz

TÁRCZA.

Egy szerelmes borbély-legény viszontagságai.

(Félig-meddig igaz történet.)

(Folytatás.)

Irtá: Farkas Bertalan.

* * *

Olivér barátunk haza lejtett; szive oly hevesen dobogott, hogy akkora lökést adott könnyű tagjainak minden lépésnél, a mi nem egy borbélysegédet, de egy vasuti „tressint” is gyors mozgásba hozott volna.

Otthon aztán teljesen átadhatta magát az ábrándok „parfume”-ös világának; de hát átkozott szokott lenni a szegény szerelmes ifju sorsa, — oh a kegyetlen végzet még a legszentebb érzelmek iránt sincs kellő pietással!..

Alig gondolkodhatott illő nyugodtsággal a bájos Elviráról; alig képzelhette maga elé annak vakító szépségét, sugár termetét, hajlékony tagjait: s ime irtóztató hosszú öt ujjal fölfegyverezett gérbiz kéz nyulik feléje, a mely borzadalmas állapot nem volt más mint a princípális urnak a sallárium zsebre rakása végett kiterpeszkedett keze. Mit volt mit tenni: Olivér barátunk elő-

vette lapos bugyellárisát s ki drukkolt abból két hidegrázta flórist.

(Mily hirtelen pénzbe kerül, ha az ember Amor karjaiba veti magát!..)

De azért nem esett kétségbe. A honnan az eddig kárba ment két flóris kikerült, kikerült onnan több is. A mi pénzcsekét eddigi pályafutásán össze kuporgatott, mindarra szerelmes áldozat készséggel mondta ki a szentencziát: az utolsó garasa is elpárolgathat, de a szép Elvirától nem fog tágítani. Nem, semmiesetre sem. — Kisérni fogja annak minden lépteit; nem bánja, ha princípális ki is adja neki az utat, el nem mulaszt csak egy napot is, hogy ideáljának legalább egy nagyobb szabású „Fenster promenade”-ot ne csináljon. Ostobaság is volna tőle azt kívánni, hogy ily körülmények közt józün dolgozzék. . . .

A „szobaczcuzus”-nak is meg kellett olykor olykor kennei a markát, hogy meg tudhassa tőle: mit csinál az imádott Elvira? — mikor szokott fölkelni, ebédelni, kikocsizni? — melyik ablaknál időzik legszívesebben? nincs-e valami viszonya? nem szándékozik férjhez menni? — meg a többi, meg a többi.

Persze, mindez pénzbe került. De Olivér nem kimélt semmi áldozatot. — Jah, a szerelem áldozattal jár! — gondolta magában.

Bizony áldozattal, — sokszor az embernek még nadrágjába is kerül. Pedig egy nadrág nem megvetendő portéka a mai világban.

Egy napon a szoba czuczustól, a ki különben, négy szem közt legyen mondvá, nem csak

elő, mint kisebb nagyobb barnás, — sárgás vagy vöröses folt. — Hogy a betegség nem új, mint ezt némelyek hiszik, bizonyítja az: hogy Ovidius, Virgil s Plinius irataiban fel lehet találni s a rómaiak Robigus és Robigo istenpárt kérték a rozsdá és üszög elhárítására s ápril 23 án ünnepelet is rendeztek tiszteletükre s erről maradt fel hihetőleg a katolikusoknál szokásos buzaszentelési ünnep.

A gabonafélék rozsdáját gomba idézi elő, mely nem pusztán azért érdekes előttünk, mert gabona termelésünknek egyik leghatalmasabb ellen-sége, hanem azért is, mert fejlődése nagyon bonyo-lult, minek bizonyítására elég legyen előlegesen csak annyit felemlitenünk, hogy teljes kifejlődéséig két különböző növényen kell elősködni.

A buza általában a gabonafélék rozsdáját a Puccinia nevű gombának három faja hozza létre, melyek közül a P. graminis és P. straminis a gabona féléken általában, — a P. coronata Corda pedig csakis a zabon szokott elősködni. A Puccinia graminis és a P. straminis egymástól meg lehet különböztetni, mivel a P. graminis nyugvó vagy teleuto-sporái hosszú nyelűek s az epidemist áttörik, a Puc. straminisnál pedig rövid nyelűek s az illető növény felbőre által fedetve maradnak.

A rozsdabetegség először a gyengébb leveleken, különösen a levél hüvelyen tűnik elő, annyira, hogy a levél hüvely már sokszor telve van rozsdával, midőn még a levél lemezen semmit sem veszünk észre. Később a száron lép fel s ha fejlődésére kedvező az idő, ritkán a polyvákát és szálkákat is meglepi. — Fellepte szabad szemmel is könnyen észrevehető, mert a levél — vagy a szár epidemist, vagy bőre alatt sárga, vagy barnás foltok keletkeznek, melyek később sárga dudorokká fejlődnek ki. Ezt nevezzük a közönséges életben rozsdának.

Górcső vizsgálat alkalmával ezen dudorok mint számos vékony nyélen ülő tojásdad vagy gömbded sejtek halmaza tűnnek elő. Ezen sejtek, melyeknek belsejében vörös színű testecskéket láthatunk, nem egyebek, mint a Puccinia sporái, melyeket minthogy régebben egészen önálló s uredo-nak nevezett gombának tekintettek: uredosporáknak nevezünk. A uredosporák alakja fontos annyiban, hogy a faj meghatározására szolgálhat, mivel a Puc. graminis óval vagy ellipticus, a P. straminis ellenben gömbded.

Az uredosporák, miután a szár vagy a levél epidemist áttörték, a felületre lépnek, honnan a legkisebb szélvívásra is könnyen leválnak s ugyanaz vagy pedig más buzaszálra vagy más gabona féle növény levelére jutnak, s kedvező feltételek mellett pár óra múlva már csírázásnak indulnak. A csírtömlők a levél vagy a szár légzőnyílásain a növény belsejébe nyomulnak s ott a belőlök fejlődő mycelium épen úgy elágazva tűnik elénk, ha azt górcsővel vizsgáljuk, mint a tökéletesebb növények gyökerei a földben. Hattól tiz nap alatt a myceliumon újra uredosporák képződnek. Így tart ez folytonosan egész nyáron keresztül s ezt tudva, nem lesz előttünk feltűnő, hogy a rozsdá oly rövid idő alatt annyira meglepheti vetéseinket, mert néhány szál rozsdás buzáról vagy gabonáról nagyon könnyen átjuthatnak az uredosporák a szomszédos szálakra, sőt a szél működése folytán a távolabbiakra is. Megjegyezzük e helyen azt is, hogy a rozsdá már ősszel meglepheti vetéseinket s mivel myceliumai áttelelnék; tavasszal ijesztő mérvben lépnek fel az uredosporák.

Buza János.

(Folyt. köv.)

gondolatok közben ökolnyit veritékek ütődtek ki homlokán.

Kocsira ülni s úgy követni: ebben nincs semmi poézis. Pedig, inkább veszszen a kerekvilág összes szerelme poézis nélkül.

Már a terminus is közelgett s még sem volt tisztában tervével.

— Hála minden szenteknek! kiáltott fel végre. Lovagolni fogok utána, igen: lovagolni. — Dicső, pompás, isteni! — ujongott örömben s szemében ludtojánsyi örömkönyök csillogtak.

Paff! most lett csak egyszer megrémülve. Sohasem ült életében lovon. Hátha a pegazus leveti s kitör a nyakát? . . .

— Annál dicsőbb — gondolá magában — hős halállal fogok érette kimulni.

Diktum, faktum: határozatba ment a nagy-szerű terv.

A kijelölt nap délutáni három órájkor két táltos röpitette a szép Elvirát nagy bácsikájával az A. mulatókert fasorai között.

A nagy bácsi sűrűn hátra tekintgetett s jó izűn mosolygott egy szürke lovon libegő uracs kinszenvedési fölött.

Olivér barátunk kézzel, lábbal csépelte s zürkéjét, hogy a kocsit nyomon követhesse; hanem a szürke rettenetesen erkölcös volt, minden pillanatban vissza akart fordulni, sehogy se ment ki eszéből az abrakos jászol. Egyszerre csak azt vette észre hősünk, hogy pajkos gyerekek kacarásznak körülötte s egyik jobban kiabálja, mint a másik „gyü te szürke,“ sőt olyan vásott ficzko is akadt, a ki jót rugott a szürkén,

Buborékok.

Buborékok I.

Nagy kalamitások időszakát éljük.

Megyénk egyik, gazdaságilag virulásnak indult tartománya: a Bodrogköz jobbára víz alatt van. Az elöntött területekből sok ezer hold ismét visszazamegy őskori állapotába s ahol évtizedek óta szántók és aratók vidám dala törte meg a pusztai csendet s vitte a szellő szárnya tovább, ott néhány évig, rengő kalász helyett, újra a kaka és sás fogja hajtogatni buzogányos fejét s a vízi szárnyasok tömérdek válfaja — a piccolós és „agóttos“ Gojzer* meg „Mocsár“-szalonkától, a bassbombardós „Vizi-bikái* — csap a vadász fülenek végtelenül kellemesen csengő hangversenyt; nem gondolva azzal, hogy a „vizi-vár“ tönkre ment birtokosának hajléka előtt egyidejűleg, holmi „ártéri tartozások“-ért ugyancsak ütle-gelik az obligát dobot.

Bizon-bizon szomorú dolog ez!

Hanemhát a Tisza, Szamos és más rakon-czátlan folyók mellett van még egy más fenye-gető elem is, mely azonban szerencsére csak a szerkesztők író-asztalait szokta elborítani ázálékos folyományával. E csapás ellen nincs biztosító, nincs szabályozó-társulat. — Ha az agy kongó medre egyszer megtelek idétlen ideák cseppfolyós tömegével — a minek saionja leginkább a far-sang — akkor aztán a józan értelem védgátja nem sokáig állja ki a sarat; kiszakad, s az iro-dalmi művelés alatt álló terrenumok versözön alá kerülnek. És ez aztán az igazi „zöld-ár“, melyhez hasonlót még nem látott a Tisza mente.

Ily áradásnak volt kitéve szerkesztőségünk a mult hét folyamán. A szélrózsa minden irányából nyomult felénk a vész s csak is fenéig ki-apadt papir-kosarunknak köszönhetjük, hogy a híg levelet volt hova lebecsátanunk.

Az áradat egy része azonban dolgozó asz-talunk mélyedéseiben visszamaradt s most ingo-ványos mocsárt képez rajta. Lépten-nyomon szemünkbe ötlenek idétlen hullói, mindmegannyi gon-dolat-szörnyek; hallani véljük kurutyolásukat, a tövidékek e nyáréji monoton zenéjét . . . Avagy hát nem-e halfarka, golyalába és salamandrafeje van a zöngeműnyek, melyben a szerelmes lovag így lelkesül kedvese bajainál:

„Lengő lidércz, te szivem drága énye
Derült mezőknek vándor madara . . .
Kacagó hajnal briliáns fénye,
Forrás, mit ritkán nyit a Sahara“

Vagy ennek, mely nekünk látszik hizelegni:

„Zempléni lapoknak jól megy már most sorja,
Előszétöje annyi mint a polyva . . .
Keresztur is önti, Terebes is ontja . . .
Hordatja a megye örege, porontja.“

Hogy a jölelkü olvasó mit mond „Harang-láb“ként a dalisten pegazusának e két jó kedvű abrakolójára? nem nehéz kitalálnunk. Az utóbbira azonban a könnyen hívők kedvéért nekünk kell megjegyzést tenni, még pedig olyformán: hogy az minden vadsága mellett is versnek vers, de — nem igaz.

Beállit az egyszeri falusi asszony a boltba, hogy valami szép, viganóra való kartont vegyen magának. A „bótos“ teljes készséggel rak elébe czipránál cziprább kelméket, de biz az asszonykának tetszésével egyik sem találkozik. — „Ez — mond — igen rikitó, az kissé már anyám-asszonyos; ennek virága igen nagy, annak csikja igen keskeny“ stb. Szóval százféle a

mire a megbántott pára sem vette tréfára a dol-gott s olyat rugott hátra az üres levegőbe, hogy hősünk csaknem trambuczkát vetett.

Ezt aztán nem lehetett tovább tűrni. Oli-vérnek úgy tetszett, mintha a szép Elvira is hát ranézt volna a kocsiból s ő is mosolyogna. Erre a megszegyenülés pirja borította el arcát s úgy vágta sarkantyútlán bokáját a szürke oldalába, hogy az eszeveszetten iramlott előre.

Most egy eget-földet verő kacaj tölté meg a levegőt; a gyerek-sereg egymást törte, hogy a szürkétől versenyezessen. Olivér egy lebegett a pegazus hátán, úgy kápalódzott kézzel-lábbal, mintha cigány kerekét készülne hányni. — Az ép oly dicső, mint kétségbeesztő helyzettel alig küzdött pár percig, a mint a szürke magasra vetve testének hátulsó állás — vagy most az egy-szer repülő pontját, lovagunk légbe dobott báb-ként zuhant a porondos ura.

A viláért se tessék elrémülni! Nem lett semmi baja, csupán a vadonat új nadrágja sza-kadt össze Ime a második nagyobb áldozat — de hát mi ez a dicsőséghez képest! . . .

A morózus öreg ur oda fordult a szép Elvirához.

— Ha nem csalódom: ez a pórul járt lovag a te foghuzó borbélyod. S a tréfás jelenet felett oly jó izűen kacagott, hogy a könnyei peregtek belé.

(Folyt. köv.)

karton, de egygyel mindig több a kifogás. A kereskedő kezdi türelmét veszteni, s nagy mérge-sen veti oda: „Ugy látom én, hogy a maga guszusának a világ legelső fábricája sem tudna kartont készíteni: maga csak nézni akar galambom, de venni való szándéka egy garas-ára sincs!“

— Van biz énnekem — válaszol a me-nyecske — de mikor egyik sem tetszik . . . hanem — lássa — ha annak a „fődje“ en-nek a virága, vagy pedig amannak a stráffja emennek a koczkája volna, hát bizonyisten szót sem tennék érte, de repesztetném szélbe. Így majd csak bevárom a Virág-visárt . . . Isten áldja meg!

— Mind a vizig szárazon!

Lám! ki hinné, hogy a „rigók fészkek“ e nöstény példánya nem áll magában a kapcziozus kifogások mezején?! Mintha csak a „Zempléni Lapok“ egyik kritikusat hallanám: a ki ilyenfor-mán dialogizált egy az előfizető-fogás hátatlan mesterségére önként válalkozott ivtartóval:

„Hiszen jó, jó . . . megjárja . . . kiállítás is csint árul el . . . de hát mi ez mind a tenger sima tük-réhez képest?! — Ha lamentáló, sápkóros vezér-czikkek helyett, pattogó, politikai káromkodást, ha fényes délben is ásitózásra készítő nevelésügyi laposságok helyett, apró, társadalmi botránykák kidomborodásait tálnál fel; ha benne volna mindaz, ami a „Pesti Napló“-ban legvilágosabb, a „Hon“-ban leghomályosabb; az „Egyetértés“-ban legpaprikásabb; a „Borsszem Jankó“-ban legkét-értelműbb . . . ha verset belé Petőfi Sándor, ujdonságot Páffy Albert; tárczát Kecskeméthy Aurél, humoreszket pedig Vas Gereben írna: akkor nem mondom, hogy nem prenumerálnék rá, de így a mint van, nem találok elég világve-rőnek, az „ártatlanságok“-at pedig — tudja — egészen más genrebán adórlom!“

De édes uracskám! a maga guszusára sem építettek még hirlap-fábricát! Hat forintért csak nem kívánhatja: hogy a tudományos akadémia jobb világba költözött tagjai készítsenek az ön szá-mára szellemi gombócokat és azokat is a „Zem-pléni Lapok“ konyháján? . . . hanemhát régi nóta: hogy nem akarásnak nyögés a vége.

— O! kedves barátom! hat forint igen sok pénz: 52 számért . . . igen sok! Csak én tudom, mily nehezen lehet hat forintot megkeresni! . . .

E szölabdákat pedig oly uri ember verte kapóra, aki mindennap tejfelben fürdik és apró elefántokat vacsorál s a ki egyszer-másszor ugyan-csak bitangozta a bíróságokat azért, mert u. n. csirke pereiben — melyeknél a keresetlevél két példányának elkészítése éppen 4 krajczárba kerül s megcsinálja a legutolsó normalista is — 25 frt. helyett csak tízet állapított meg.

No erre aztán meg elmondhatjuk: hogy versnek nem vers, de — igaz!

Szóljunk még más kosztosairól is az uris-tennek? mert vannak ám bőven. Minek?! Ha le-rajzoltunk egy tojást, a kolibriétól kezdve a struczmadárig megadtuk formáját valamennyinek. A különbség köztük csupán az: hogy az egyik nagyobb a másik kisebb, az egyik sima a másik érdes; az egyik fehér vagy sárga, a másik pedig szeplős, de lényegére nézve egyik sem mutat fel valami nagy különbséget. — Beszéljünk inkább valami olyan tárgyról, ami nem ember, vagy ha az is, de legalább nem hétköznapi. A farsang elég bő anyagot szolgáltatna ilyesmi silhou-ettek, ha annak nálunk ma nem csupán nap-tári jelentősége volna. A tüzoltók bálja némileg hévmérőjeül vehető az itteni hangulatnak, mely régen volt oly nyomott s a dinom-dánomok iránt oly kevésbé fogékony mint most. Ennek pedig valamivel több oka van, mint a püspök elé való harangozás elmaradásának. Társadalmi életünk chaotikus forrongásában még mindig nem vette magára a szilárd testek képződésének formáját, míg másrészt a nervus rerum gerendarumnak minden rétegre kiható hiánya, nem közönséges akadályait képezik az ilyen dolgok menetének. Van még más baj is. Egy gonosz vendég, mely csak azért szokott imitt-amott bekopogtatni, hogy a család virágos fáját megrabolja, vagy éppen magát a törzsöt döntse ki, — a tüzszemű angyal-forro láz képében már két hó óta folytatja itt merény-leit, többnyire azok ellen intézve azt, elég lova-giatlanul, kik Bánk Bán szerint, „legvédtelenebbek a földtekén.“ Több ifjú hölgy s viruló hajadont szemelt ki e vész-angyal áldozatul, de szerencsére, hatalma majdnem mindenütt megtört az orvosi tudomány vértjén, mely ellenállási erejét most kizárólag a hydropathiától kölcsönözte. — A hol három, négy hétig naponta 40 fokú láz pusztít a szervezetben, ott a lábadozás szerszólott lassan megy s a leghosszabb farsang is rövid arra, hogy tar-tama alatt csak kis részben is visszakerüljön ama raganyosság, mely nélkül még a tipegés tempójára bazirotott kacsatánczsal sem lehetne megbirkózni, mennyivel kevésbé pedig egy kotillonnal, melynek záradéka rendszeren a tropikus égálg forgó-szeleire emlékeztet.

E körülmény, nemde már maga elég arra, hogy a farsangot le vegyük a napirendről s mulat-ságait azon időre irányozzuk, midőn fű-fa új életre kél s a „Long“ és „Torzsás“ minden terebélyes tölgye egy-egy ékesen dekorált tánczteremmé ala-

kul, mely a levegőjével menyezete vitorlát a patriarchális

Ily ké viszonyok dolnunk, a legblazirtab nekünk az renczi után világ azon üditő Mőzesei élet pusztá. Hát ez azt sapkás fars renczi szó?! . . . E közül, a k másinak: negyediken hatodiknál nyörbe rit A görög f oszták az de ugy, h hanem eg képezzene művészet hegedüst olyképen egymást f egy égi

Leh

február 6

A

Bachanál művészet daságait, sance st homlokza

,VEN

(K)

ismét eg a „Népu zsonymeg nagy fou ur a hat eszközt nek min nélkül a Enefflog gyar-szla összes n azon tal gyar ny deikekk ág. ev. jutalmat egyik es arany ny magyar nyelvöl

*

sen öss népokta közölt. olvasta. tót és kolák fe az isko szaporo A sok szomorú miszerit mek kö körülm a legkö

(K)

időben a bács ki e tá gyelője nek és raszalt kimuta nem b bírāja iskolak nyag s erélyly a szüks a sáros hívásán ellenes

Különlélek.

Farsang. A s.-a.-ujhelyi korcsolyázó-egylet f. hó 15-én a sátoralja-ujhelyi általános ipartársulat pedig beteg segéd-munkásai részére engedélyezett külön ágyak berendezési alkalmatlanságának gyarapítására az Ó-Kaszinó nagy termében f. hó 9-én táncvigalmat rendeznek. Mindkét vigalomra a meghívók e napokban küldetnek szét. Hiszszük, hogy a közönség mindkét bálban tömegesen fog megjelenni, már csak azért is mert a farsang folyamán nem igen van kilátás városunkban több ily vigalom tartására.

A florenczi vonós-négyes e világhírű zenetársaság, melynek minden tagja egy-egy bevégzett művész, február hó 6-án következő programmal tartja meg hangversenyét az ó-kaszinó épület nagy termében: 1. Haydn: D.-moll. op. 76. Nro 2. Allegro, Allegretto, Menuett, Visale. — 2. a) Schubert: Der Tod und das Mädchen. — b) Rubinstein: Andante. — c) Haydn: Moto perpetuo. — 3. Beethoven: C.-dur op. 59. Nro 3. Introduction. Allegro, Andante, Menuett, Allegro molto. A hangversenyre a belépti jegyek erősen kerestetnek s a ki magának jó helyet akar biztosítani, jó lesz ha mielőbb gondoskodik arról. Mi magunk részéről ismételtén ajánljuk e hangversenyt a közönség figyelmébe, mert ily művészek nem egyhamar fogják fölkeresni városunkat.

A bodrogközi árvíz catastropha okozójának egy bizonyos erdészt mondanak, kire a végát egyrésze fölötti felügyelet volt bízva; ő azonban a helyett, hogy kötelességének állott volna, kapta magát s nagy „István“-vagy „János“-estét csapott s míg folyt a bor a dáridóban, az alatt a Tisza áttörte a gátat s így a mulatság jajveszékkel végződött.

Varannón korcsolyázó-egylet alakult. A jégpályát mindennap nagy tömeg pórnpé veszi körül, mely e sportot általa még sohasem látott tüneményképen napestig bámulja.

Mit csinál a pálnika. Orosz-uj év és bucsu alkalmával, tehát a kettős ünnep öröme, egy Bánszka községbeli asszony, a kelletinél többet hajtván fel a garatra, azelőtt mintegy 2 héttel született kis gyermekét magához véve, alunni ment, aludt is reggelig, amikor felébredvén nagy rémületre gyermekét halva találta oldalánál, melyet ő az anya a szó szoros értelmében agyonpréselt. (0.)

Népesedés. 1876. június havában mintegy 300 tagból álló 40 lengyel család vándorolt Velecz megyebeli községbe, ahol is megvette a Füzű és Rösler Józsefféle nemesi birtokot. Itt maradásukhoz azonban kevés remény van, mert a vételár összegének csak felét fizették ki, most pedig a felmaradt résznek 6% kamatját sem képesek már törleszteni. Vezetőjük, tanácsadójuk, egy Klim a nevezetű félig-meddig intelligens ember, a ki valószínűleg oka elszegényedésüknek, de a másik Klima sem igen használ nekik, amennyiben minden héten egy-két tag elhal belőlük; ugy, hogy most már a visszavándorlásra gondolkoznak (0.)

Sport. Sztropkón f. hó 6-tól 13-ig tartott vadászatok alkalmával öt darab vadkan esett zsákmányul, de a legutolsó hajtásban egy vén obsitos nagy garázdálkodást vitt véghez a kutyák között, azonban mintegy 3 órai dühös tusa után kilencz golyótól sebezve, összeroskadt. A vadászok között hatot sebezett meg és pedig a legjelesebbeket, melyek beburkolva mint marodiak, szánkán szállították haza. (0.)

Sárospataki hírek. A főiskolai ifjuság február 15-ére tervezi ez idei bálját a „Betegsegélyző-egylet“ javára; eltökél meg van nyerve az erélyes dr. Ballagi Géza jogtanár s ez már maga eléig kezeség a bál sikerére. Bálanya még nincs kiszemelve; de úgy halljuk, erre a tisztre az ifjuság egy kiváló magyar hölgyet fog felkérni. — A tiszáninnen i superintendencia küldöttei megérkeztek városunkba s a főiskola épületében minden irányban foly a munka. Itt a félévi vizsgák tartatnak; amott a számadásokat vizsgálják és mindenütt előjár a nemes tevékenység hírében álló superintendens, Kun Bertalan. — Megérkezett az ifjú báró Vay Miklós is, kinek főiskolánk minden ügye mindig első gondoljai közé tartozik. Vele együtt itt van sok más jeles, többnyire egyházi férfiú, kiket sem parancs, sem más anyagi előny, sem mellékes érdek nem hoz ide; de eljönnek, mert az édes „Alma Mater“ volt majd mindeniknek nevelője és ennek emlíni szívják be ezutánra is a tudomány tápláló tejét az utódok, az unokák; eljönnek, mert szeretve féltett kincsöket, a pataki főiskolát, látni, ügyeit támogatni, előbb-előbbre vinni legfőbb kötelességüknek ismerik. Isten hozta és isten vezérelje el is a derék emberbarátokat; a nevelés-oktatás szent ügyének ezen önkéntes zászlótartói! — Folyó hó 20-án déli 12 órakor a kovács-utcán, a Kálniczki-féle ház udvarában, tűz ütött ki. Nagy láрма és csődülés volt. A harangot is félreverték; de a hóval fedett tetőket könnyen és hamar eloltották. Egy istálló és a mellette lévő udvari házacska égett le. Gyújtást gyanítanak... A szépen virágzó „Nép-bank“ mint szövetkezet február hó 18-án tartja a városbáz nagytermében évi közgyűlését. Az osztalet, úgy halljuk, körülbelül 10% lesz... A joghallgató ifjak ez évben is megtartják jó hírű piknik-jöket február 8-án; az „Általános ipartársulat“ pedig betegsegélyző-egylete javára febr. 1-én tartja zártkörű táncvigalmát.

kul, mely a salonok fojtó gözköre helyett, élenyodus levegőjével felfrisít tüdőt és — szívet s a melynek menyezete alatt meglapul a feszesség, összevonja vitorláját a gög s elfoglalja helyét a rég száműzött patriarchális magyar barátság.

Ily kényszerhelyzet s fejk tetejére állított viszonyok közepette, jól esik február 6-ára gondolnunk, a mely nap jelentőségét ránk nézve a legblazirtabb ember sem fogja elvitázní. E nap nekünk az „igéret napja.“ Hallani fogjuk a florenczi négyest, itt S.-a.-Ujhelyben, mely után világvárosok hiába rajongnak; inni fogunk azon üdítő, tiszta forrásból, melyet az új kor Mőzesei egy-egy száraz fából nyitnak a prózai élet pusztaságaiban bujdosó, tikkadt vándoroknak! Hát ez aztán nem lesz elég kárpótlás a csörgősapkás farsang elveszett idylljeiért?!... Florenczi négyes! Tudjátok mit jelent e két szó?!... Én nem kísérlem meg elemzését. Azok közül, a kik már hallották, egyiknek: tenger, másiknak: vihar, harmadiknak: szellő; negyediknek: mese; ötödiknek: álom; a hatodiknak pedig minden, a mi tulvilági gyönyörbe ringat s boldogító, lázas önkívületbe ejt... A görög hitrege szerint az első embert kétféle oszták az istenek; nőt és férfit alkotának egyből, de úgy, hogy egyik se legyen magára boldog, hanem egymást folkeresve és egyesülve, ketten képezzenek egy boldog teremtményt: akként a művészet istene is négyfelé osztá az első hegédüst s prim, secondot sat. alkotott belőle, de olyképen hogy egyik se legyen magára nagy, de egymást folkeresve s egyesülve, négyen alkossanak egy égi harmoniát....

Lehet-e hinnünk e regében? majd megválík február 6-án.

A „Korona“ vendéglő rozzant terme; a Bachanáliák ez elnyűtt czirkusza e napon a valódi művészet templomává változik át. Elfelejtjük rondságait, sőt képzeletünk a legnemesebb renaissance stylen kiépitettnek látja már is, melynek homlokzatáról e szavak ragyognak le:

VENITE ADOREMUS — MUSICAM!

??

Népnevelés.

(K.) **A magyar nyelv** terjesztése ügyében ismét egy üdvös intézkedést közölhetünk. Ugyanis a „Népnevelők Lapja“ 2. számában olvassuk Pozsonymegye tanfelügyelőjének e tárgyban kibocsátott nagy fontosságú hivatalos körlevelét. A tanfelügyelő ur a hatáskörébe tartozó és hatalmában álló minden eszközt föl akar használni arra, hogy tankerületének minden nem magyar ajku iskoláiban kivétel nélkül a magyar nyelv tanítását honosítsa meg. Ennélfogva a magyarul nem tudó tanítók közt magyar-szláv könyveket osztott ki és tankerületének összes nem magyar tannyelvű iskoláiban működő azon tanítók számára, kik a tanév végével a magyar nyelvből a legszebb előmenetelt fogják növénydeikekkel fölmutatni, kilencz r. kath. — és egy ág. ev. esperesi kerületben összesen 100 franknyi jutalmat tűzött ki aranyban olyformán, hogy mind-egyik esperesi kerületben egy db. „10 frankos“ aranynyal fog jutalmaztatni azon tanító, ki nem magyar nyelvű iskolájában növendékei a magyar nyelvből a legszebb előmenetelt fogja fölmutatni.

(K.) **A kir. tanfelügyelőség** által igen érdekesen összeállított statisztikai közleményt megyénk népoktatási állapotáról, melyet e lap mult héten közölt, bizonyára mindenki a legnagyobb örömmel olvasta. A magyar nyelvnek megyénknek minden tót és orosz népiskolájában való behozatala, az iskolák fentartására fordított költségek gyarapodása, az iskolalátogató gyermekek és tanítók számának szaporodása stb. örvendetes haladásról tanuszkodnak. A sok kedvező adat közt azonban van egy-két szomorú is. A többi között megütközéssel olvastuk, miszerint megyénkben a 37334 iskolába járó gyermek közt 17706 nak nincs tankönyve... Mi ezen körülményt igen nagy bajnak tartjuk, miért is erre a legközelebbi alkalommal visszatérünk.

(K.) **Az iskolalátogatás tárgyában** az utóbbi időben több örvendetes intézkedést tettetett. Így p. a bácsmegyei alispán erélyes rendeletet bocsátott ki e tárgyban, nem rég pedig Pest-megye tanfelügyelője a közíg. bizottságtól az oly polgármestereknek és községi bírának pénzbírságban való elmarasztalását kérte, kik az iskolaszékek által nekik kimutatott iskolamulasztó gyermekek szülőit meg nem büntetik. Ennélfogva Pestmegyében öt falu bírāja pénzbírságban marasztaltatott el, mert az iskolaköteles gyermekek iskolamulasztásáért a hanyag szülőket szemközt nem jártak el a kellő erélylyel. — Bizony nálunk is meg kellene ez ügyben a szükséges intézkedéseket tenni, mert nem rég a sárospataki bíró a tanfelügyelő ur sürgető felhívásának daczára sem akarta az ottani izr. iskolaellenes szülőket megbüntetni.

Mádi levelezők irja: miszerint Endre Antal éneklész-tanítót f. hó 21-én temették el ott 74 éves korában 54 évig működött a tanítói pályán s egyike volt alsó-Hegyfalja legnépszerűbb egyéniségeinek. Anekdótáiból köteteket lehetne összeállítani s temetési bucsuzatái is telvék eredetiségekkel. Temetésén csaknem az egész város megjelent s a kidölt veterán könyező szemekkel kísérte örök nyugalomra. Az állami iskola növendékei egy babérkoszorut tettek koporsójára a népnevelés terén szerzett érdemeinek jutalmául. (W.)

Halálozás. Jedinák János varannói plebános és esperes élte 73. s lelkeszi működésének 47-ik évében folyó hó 13-án szélhűdés következtében elhunyt. (0.)

A tűzoltó-egylet évi rendes közgyűlését febr. 9-én délutáni 3 órakor fogja megtartani, melyre az egylet összes alapító, pártoló s működő tagjai ezennel meghívattak. A közgyűlés tárgyai: Titkári jelentés a lefolyt évről, — a folyó évi költségvetés megállapítása; a tisztikar megválasztása s netalán fölmerülő indítványok. — A működő tagok közgyűlése ugyan-e napon 2—3 óráig tartatik meg.

A bécsi akad. magyar olvasó- és társas-kör magyar táncmulatságot rendez a kör javára, mely folyó év januárhó 30-án fog megtartatni a „Gartenbau“ termekben s melyre a meghívók is már szétküldettek. Ily meghívóval a bált rendező bizottság szerkesztőségünket is megtisztelte. A bál vendégségét elfogadták: Szász-Koburg-Gotha Ágost herceg és következő Lady patronessek: Gróf Andrassy Gabrielle, grf. Andrassy Katalin exc., grf. Apponyi Margit, grf. Apponyi Paula, grf. Apponyi Zsófia, grf. Erdődy Ilona, grf. Festetics Eugenie exc., Gutmann Ida, grf. Kinsky Gina, Báro Königswarter Karolina, báró Rozenzweig Amália, grf. Széchenyi Karolina, grf. Teleki Jozefa, grf. Vay Mária, grf. Wenkheim Mária, grf. Zichy Hermine. — Nagy sikert s jó kedvet kívánunk derék hazánkfiaink e nemes czélu mulatsághoz!

Mai számunk mellékletére, mely Sebestyén Gyula „Világtörténet“ czimű — havonkint 2—3 füzetben megjelenő művére megrendelési felhívást tartalmaz — felhívjuk a t. olvasó közönség figyelmét.

Kimutatás

a boszniai sebesültek javára hg. Windisch-Graetz Lajosné ő exelja által kezdeményezeti s több sárospataki urhölgy által eszközölt gyűjtésekről.

Nemes Ferenczné sz. Meczner Zsuzsánna ivén:

Hegedüs Zsiday Juliánna 2 frt, Nemes-Meczner Zsuzsána 5 frt, Bódogh Bódogh Antónia 1 frt, Bódogh Ida 1 frt, Banó Sándor 1 frt, Kovács János 50 kr., Lácay Károly idb. 10 kr., Zimányi Ferencz 1 frt, Bacsoni Lajos 1 frt, idb. Nagy Ferenczné 50 kr., Boros Lajos 50 kr., özv. Apathiné 1 frt, Nagy Gábor 50 kr., Gamcsik József 30 kr., Végh Bertalan 2 frt, Arday Vilma 1 frt, Orbán Józsefné 1 frt, Bötösné 1 frt, özv. Pálkövi Antalné 1 frt, Vay István 50 kr., Rothbard Herman 1 frt, Grosz Emanuel 20 kr., Somosy Soma 1 frt, Wintner Katalina 30 kr., Szezenley Gábor 1 frt, Pavletics Gyula 1 frt, Tasár Lajos 1 frt, Nemes Lajos 1 frt, Krausz Izrael 50 kr., Friedmann József 30 kr., Feldmesser Abraham 1 frt, Guttman Leopold 50 kr., Hankisz Károly 50 kr., Pavletics Gy. 50 kr., Krüzely Bálint 1 frt, Tarnóczy Tivadar 1 frt, Kérészy István 2 frt, Bloch Leopold 50 kr., Svarcz Mőzes 30 kr., Róth Zsigmond 20 kr., Hunvald Ignác 50 kr., Feldmesser Bernát 30 kr., Klein Bernát 50 kr., Reis Ignác 20 kr., Schvarcz Jakab 50 kr., Treuhaf János 1 frt, Fischer Simon 40 kr., id. Goldblatt Farkas 50 kr., Feldmesser Izidor 50 kr., Haas Zsigmond 1 frt, Wohl Áron 1 frt, Moskovics Sámuel 1 frt, Moskovics Ignác 1 frt, Goldblatt Lázár 50 kr., Wohl Ábrahám 70 kr., Gottsegen Teréz 1 frt, Rübner Jakab 1 frt, Feldman Mihály 1 frt, Markovics Herman 50 kr., Markovics Lajos 50 kr., Polácsék Ignác 40 kr., Weinberger Sámuel 50 kr., Sonnenfeld Henrik 30 kr., Kun Pál 1 frt, Szakácsi Ede 1 frt, Vass Imre 1 frt, Szakácsi János 1 frt, Sehriber Lipót 1 frt, Gérecz Károly 1 frt, Terhes Barna 1 frt, Csécsi Pál 2 frt, Grósz Borek 1 frt, S.-pataki Népbank mint szövetkezet 10 frt, Szinyey Gerzon 1 frt, Antalí Izabella, Csécsi Mariska és Juliska kisasszonyok egy csomag tőpés. Szőke Mária 1 frt, Harstein testvérek 1 frt, Meczner Rudolf 3 üveg asszabor.

(Folytatjuk.)

Nyilttér.

— Alak s tartalomért a beküldő felelős. —

Venni kerestetnek

egy vasúti állomásra szállítva nagyobb mennyiségű

tölgyfa tönkök

átmérőben 40 centimétertől felfelé 3—6 méter hosszúságban.

Erre vonatkozó árakkal felszerelt ajánlatok e lapok szerkesztőségéhez intézendők.

Hivatalos s magán árverési hirdetések díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívántatik, 1—100 szöveg 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr.

Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdetések mértékét szerint számítatnak és pedig egy centiméter 2 kr. Bélyegdíj mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

LATZKOVITS A.

Budapesten, váci uca 22. sz. Nemzeti szálloda épület, ajánlja

fehérnemű- uri divat és- női pipere áruk raktárát.

Legújabb divatu női és férfi nyakkendők, fehér és színes ingek, gallérok és kiegészítők.

Zsebkendők, keztük, alsóingek és nadrágok harisnyák, lábtyuk Cachenez, színházi fejkendők, illatszer, szappan, pénztárczák, botok, esernyők, inggombok, óralánczok és különlegességeit aprólékoságokban

feltűnő olcsó árokon.

Ingek mérték vagy minta-ing után 24 óra alatt is elkészítetnek, a legfinomabb angol Chiffon, Oxford és francia Cretonból. **darabja 2 frt 50 kr.**

Ha a levéllileg megrendelt tárgyak nem tökéletesen kielégítő és jutányos árokon találtnak, mindig készséggel visszavétnek.

2-4

Fül-olaj

Dr. Schmidt főorvostól, gyógyit mindennemű **siketséget**, ha csak nem vele született. (**Nagyothallás, fülzúgás** azonnal eltávolítatik.) **Ára egy üvegnél használati utasítással együtt 2 frt.** Vidékre 2 frt 40 kros postautalvánnyal történt beküldése mellett azonnal **s bérmentesen megküldetik.**

Fő-terakóhely: Grätz Gyulánál. Bécs, VI. Mariahilferstrasse 79. sz.

Bizonnyitvány. Több mint 12 év óta betegség folytán mísem hallottam balfülemre, mi reám nézve foglalkozásaim közben végtelenül zavaró és terhes volt; semmi alkalmazott szer sem akart használni, míg végül mintegy három hét előtt egy öreg barátom ön fülolajára figyelmessé tett. Minthogy már sok mindent használtam, ezzel kísérletet akartam tenni s kimondhatatlan örömemre már egy fél üvegnél használása után, mintegy 14 nap alatt teljesen visszanyertem hallásomat. — Ezért minden hasonló bajban szenvedőnek legjobb lelkiismerettel ajánlhatom ezen fül-olajat.

Fürstenwalde 1878. aug. 8.

3-4

Steinberg Gyula.

Háromszorinál többszöri hirdetéseknel a díjmérséklés, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknel a díjfelemelés esetről esetre, külön egyezkedés tárgyat képezi.

A „Kis hirdető” rovatában kis, legfeljebb 5 sorig terjedő hirdetések díja, kincstári illetéket is bele értve 50 kr.

Ezen két rendbeli vámszedési jog a körülményekhe képest együtt is bérbe adatik.

Ezen árverésekhez az árverelni kívánók midőn ezenel meghivatnak, figyelmeztetnek, hogy bánat bérül a kikiáltási ár 10%-ja teendő le és zárt ajánlatok is elfogadtnak.

Az árverési feltételek pedig az alulírott nál a városházánál hivatalos órákban mindenkor megtekinthetők.

Sátoralja-Ujhelyben, 1879. évi januárhó 21-én.

1-1

Kretovics József,
városi jegyző.

Bizományomban megjelent:

NYÁRLEVELEK

(KÖLTEMÉNYEK)

IRTA

BORÚTH ELEMÉR.

Kis 8-rét 272 lap, díszes kiállításban

bolti ára füzve 2 frt.

Boruth Elemér (e lapok szerkesztőjének) neve a hazai irodalomban ismeretes. Több dala, mint „Szomorufüz ága,” „Tele van a rózsabokor” stb. a nép ajkán élnek s az egész országban el vannak terjedve. Ajánlom tehát e szép könyvet, mely szerzőjének ép oly valódi, mint egészséges költői képességéről ad, bizonnyitékot a lyrai költészet barátainak, különösen pedig barátnőinek szives figyelmébe. Mint azt a fővárosi sajtó egyhangú előnyös bírálata is bizonnyítja, minden könyvasztalon egy kitünőbb helyet érdemel.

Mint már fennebb említve, volt, bolti ára 2 frt, mi, tekintve a könyv nem mindennapi díszes kiállítását (sárgás chamois papiroson, szinezett kezdő betűkkel) igen jutányosnak nevezhető. — Vidéki megrendeléseket utánvét mellett, vagy 2 frt 10 kr. előleges beküldése után (ez esetben bérmentve) teljesítik.

S.-a.-Ujhely, 1879. januárhó.

Teljes tisztelettel

Lóvy Adolf.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. vallás- és közoktatási miniszterium az 1878. évi decemberhó 14-én kelt 26834 számú rendeletével a Zemplénmegyei Hegyi községben lévő róm. kath. templom újonnan való zsindelyezését és paplak helyreállítását 1200 frt 68 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1879. évi februárhó 13-ik napjának d. e. 10 órájára a Zemplénmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó. az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 10%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap d. e. 9 1/2 óráig a nevezett hivatalhoz annyal inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1879. évi januárhó 22-én.

Szunyoghy Dezső.

hiv. főnök.

1-1

Életpiacz utczai 378. sz. a.

3 szoba egy konyha és

egy kamarából álló lak-

ház,

folyó évi ápril 24-től

bérbeadó.

A garanyi gazdaságban

eladó:

40 darab öreg kos,

10 „ éves „

315 „ öreg ürü,

80 „ éves „

150 „ öreg anya

60 „ éves „

Az árak iránt értekezhetni alólírott nál.

Garany, 1879. január hóban

Dinnyés Kálmán,

1-3

szám tartó.

A „sátoralja-ujhelyi népbank“

mint

TAKARÉKPÉNZTÁR

folyó 1879. évi február 16-án délután 3 órákor

a bank helyiségében tartandó **X-ik rendes**

ÉVI KÖZGYÜLÉSRE

a részvényesek megjelenni tisztelettel felkéretnek.

A közgyűlés tárgyai következők:

- Az igazgatóság, ugy felügyelő bizottság évi jelentésének megvizsgálása s jóváhagyása;
- zárszámla és az évi mérleg megállapítása;
- osztalék megállapítása;
- az alapszabály értelmében kisorsolandó igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok megválasztása;
- Az alapszabályok értelmében az igazgatóság és felügyelő bizottság részére felmentési határozathozatal;
- az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1879. január 16-án.

Az igazgatóság.